

Data publikacji: 31.01.2023

Autor: Maria Dworzycka

"Zaawansowane kompetencje cyfrowe jako kompetencje przyszłości"

Maria Dworzycka, konsultantka ds. przedmiotów humanistycznych LSCDN jest autorką autorką serii artykułów, w których dominuje tematyka edukacji cyfrowej. W jednym z nich "Zaawansowane kompetencje cyfrowe jako kompetencje przyszłości" krytycznie pisze o edukacji cyfrowej i nieodległej przyszłości, zwłaszcza o kompetencjach cyfrowych, które nadają kierunki rozwoju polskiej edukacji.

Maria Dworzycka, Zaawansowane kompetencje cyfrowe jako kompetencje przyszłości

Intensywny rozwój technologii wymaga od członków społeczeństwa informacyjnego rozwijania i ciągłego kształtowania kompetencji, zarówno cyfrowych, jak i w zakresie selekcji oraz krytycznej oceny informacji. Z tego powodu też konieczne jest dbanie o ustawiczne kształtowanie kompetencji kluczowych, podnoszenie jakości kształcenia na wszystkich etapach edukacji, zwłaszcza w zakresie niezbędnych kompetencji, także ze względu na ograniczanie zjawiska wykluczenia cyfrowego. W tekście opublikowanym ponad 15 lat temu Marek Furmanek stwierdza, że wszelkie zmiany w edukacji związane z cyfryzacją zachodzą zbyt wolno:

„W jednym z majowych numerów tygodnika „Polityka” z 2004 roku, przedstawiono raport poświęcony polskiej szkole. Wymienia się tam jej siedem grzechów głównych: konserwatyzm, schematyzm, wojskowy dryl, nudę, sprzedajność, bałagan i oderwanie od rzeczywistości. Wydaje się, że jednym z najbardziej istotnych jest właśnie ten ostatni. Świat wokół dynamicznie się zmienia, pojawiają się nowe wyzwania związane z tworzeniem się społeczeństwa wiedzy, informacji i komunikacji, a szkoła, mimo czynionych starań, pozostaje enklawą tradycyjnej edukacji i konserwowania starych, „sprawdzonych wzorców nauczania i wychowania”^[1].

Przeobrażeniu powinien ulec system kształcenia, który zasadniczo na przestrzeni 200 lat niewiele się zmienił i funkcjonując wg tzw. modelu pruskiego nie kształci w uczniach kompetencji niezbędnych w XXI wieku. Zdaniem Anny Biernackiej dzisiejszy system edukacji nie spełnia wymagań, których potrzebuje społeczeństwo informacyjne^[2]. Podobnego zdania są także niektórzy pedagodzy, badacze historii. Okres pandemii znacząco przyspieszył rozwój kompetencji cyfrowych polskich nauczycieli.

Według badaczy nauczyciel kompetentny cyfrowo to posiadający umiejętności i wiedzę na płaszczyznach:

- „1) skoncentrowanym na środowisku zawodowym
- 2) związanym z pozyskiwaniem, tworzeniem i udostępnianiem zasobów cyfrowych
- 3) dotyczącym zarządzania i koordynacji wykorzystania narzędzi cyfrowych w nauczaniu i uczeniu się
- 4) dotyczącym narzędzi i strategii cyfrowych służących poprawie oceny
- 5) wykorzystywanie narzędzi cyfrowych do wzmacniania pozycji uczniów oraz
- 6) usprawnianie kompetencji cyfrowych uczniów”^[3] ___.

Pełny tekst w załączniku.

^[1] ___ M. Furmanek, *Media i multimedia jako środowisko edukacyjno-wychowawcze dziecka*, [w:] *Dziecko i media elektroniczne - nowy wymiar dzieciństwa. Komputer i Internet w życiu dziecka i obraz jego dzieciństwa*, pod red. J. Izdebska, T. Sosnowski, Białystok 2005, s.17.

^[2] ___ A. Biernacka, *Szkoła i polonistyka w społeczeństwie informacyjnym* [w] *Polonista w szkole. Podstawy wykształcenia nauczyciela polonisty*, pod red. A. Janus-Sitarz, Kraków 2004, s. 278.

^[3] ___ Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of

Educators: DigCompEdu. JRC Working Papers JRC107466.
https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/digcompedu_leaflet_en-2017-10-09.pdf
[dostęp: 24.04.2022].

Pliki do pobrania

["Zaawansowane kompetencje cyfrowe jako kompetencje przyszłości docx, 32.66 KB](#)

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Poprzednia Strona](#)
[Następna Strona](#)